

השבועון המצויד לאינפורמציה

חובב נליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אהלים") ת.ד. 136, טל. (זמני) 66785 מען למכרמים: "עלמברם" משרד המערכת בירושלים חובב דוד הפלך (יוליאנו), רחוב משרד הסעד. משרד המערכת בחיפה: רחוב החלוץ 45, חדר 11, טלפון 4661 (8-4 אהצ"צ)

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שרם כהן

עורך הכיתוב: דוב איתן הכתב הראשי: אהרון דולב עורכי מדורים: מיכאל אלמו, יחיאל כהן, ניצה נבי, איתמר עילם. משתתפים קבועים: סרנצה גרובנר, רפאל הייט, אופקר טאובר, פיליפ טיארי יצחק לבני, צבי שש. ראש-משרד, ירושלים: דוד רובינגר. סופרי-חוקי: דניאל נילן, נבריאל דנון, שמואל מירון. המו"ף: העולם הזה בע"מ, דפוס ישראל, תל-אביב

מכתבים

מכתבו של חייר

בעיות רבות קראתי בעיתונכם בעיות ממינים שונים גם עמי בעייה. בעייה כאובה מאד, בעייה שמשום מה עוד לא הועלתה על דפי העיתונות. בעייה זו הנה בעיית יחס האזרח במדינה לחייל. הנני חייל בצה"ל, כרבים אחרים. משכורתי: אלפים ומאה פרומות; זמני החופשי: 48 שעות במשך שבועיים, שלושה או אף יותר. איני מירון, אף ותיק אינני אך רבות עברתי במשך זמן שרותי ולצדדי הרב נתקלתי בהרבה מקרים, קטנים או גדולים, שהוכיחו לי כי יחסו של האזרח בישראל לחייל הפך בהדרגה לאדישות, ציניות ולא אנוס אם אומר גם: בטוב ובזול... רבות המסכנות העוברות באדישות על פני החייל המושט ירו בתחנות... עניין התורים: רבות נתקלתי בהתנגדות מצד אזרחים עת רציית לעלות על מכונית בלי תור שעה שנתתו לי מספר דקות לסיום חופשתי. שפת המתנגדים היתה פשוטה: "גו, או תור ואם הוא חייל?" קרו מקרים נהגו מכר נית אמר: "אצלי, חייל ואזרח — אחד הסו". מקרה אחר, והוא המורד מאחרים, פגע בי עד עמקי נשמת: היינו במשפטים. אישם בארץ, נשם, רוח וסערה שהתחוללו בחוץ נרמו לפציעת אחד מהכרינו. היה צורך דחוף במים. אחד מאתנו נגש לבית הסמוך ובקש מעם המושב. התשובה היתה שלילית! כך גם כארבעה כמים אחרים. מתעוררת כאן השאלה: האם כבוד היום נבו יצטרך העם את הצבא? לא יספיק החייל הלו חם את עצמו: "בעד מי אני נלחם?"

זה היה כך (בערך)

בירוסטריה על יום העצמאות (העולם הזה 757) נתפרסמה שיחה אתי על ימי הכרות המדינה. וצינו להעיר שחלה איהבנה במסירת דברי כמיר בין שנתנו למשה שרת. לא אמרתי שהוא היה בדן אלא שחשבו שכואי לחכות שבוע או שבני עיים עד הכרות המדינה.

מה קרה לחעולם הזה שהוא עכשיו הולך רק לאנשים מכובדים? האם אני לא טוב כשכילוף כמותו יום של הכרות המדינה שחיתי מיץ תפר זים, המרחצתי בים, בקרתי בקולנוע, והחמנתי בתורה, הלכתי אום...?

זה מספיק תודה. קריאת עיתונכם היא מריטת עצבים שבועית שאיני יכול להימנע ממנה. ההרענה היחידה היא מידת האורוגניות שלכם: זו הפעם השלישית שהצלחתם להכניש צורה בלתי שנתנית למאמר כה שיתרתי כיום העצמאות. עתה אני כבר מחכה לשנה הבאה ושובר את ראשי לנלות צורה נוספת לפרסום אותו נושא.

יחיאל לוינן, חיפה אל ישוב הקורא לוינן את ראשו. ישיאיר תפקיד זה למערכת, תמורת 200 פרנסה.

אציל ושטיפת לזים בקשר לכתבה על מחנה העבודה שלנו (העולם הזה 757) הריני להעיר הערה אחת: מעולם לא הייתי חבר אצ"ל אלא חבר לח"י, ואת זאת אך בשנה האחרונה לפני גירוש הבריטים וקום המדינה. מאיר סגל, עזרה ובצרון

ובכל זאת הסתלקו. אני מוחתו פנתעם בכבודו כלום עוד איני יודעת לשטוף כלים!

חנה ליאור, גרעין עמית העולם הזה מקוה שחנה למדה מלאכה זו במחנה העבודה.

חפש את האצבע הואיל והנני חובב כלשים נהיית מרשימתכם המסקנת על טביעת אצבעות (העולם הזה 756). מסקנת חוקרי המשטרה שעל כל אזרחי המדינה להפקיד את טביעות אצבעותיהם בירו המודר של יד מטה המשטרה היא הנוגית ומבודקת בהחלט. דניאל אלעל, עפולה

מגינים לשמעון! חרפה! חרפה! חרפה! איך אין עורכי העולם הזה, שעדיפתם עמדה ב" נבעתי, מתביישים להעביר שניאת דפוס איובה כזאת ולקרוא למפקדם, "שמשו אבידן" (העולם הזה 758)!

שתיפול אכן ממנוף המים של נבה ישר על ראשכם!

הגינגי, תל-אביב העולם הזה מוכיח את ראשו. מחכה לאבן.

דרושה חברה מכתבו של הקורא בן-חיים (העולם הזה 752) בעניין חוסר הכרה הנו קולע במיוחד לזרח חיימה של רבים מבני הנוער בארץ. אף אחד אינו רוצה להורות בכך שאין לו חברה, אך פנישות עם יודי פה ויודי שם אינן בשום ננים תחליף להכרה. כאחת אשר בליו מעין זה הנו מנת חלקה ומתור פנישה עם נפרות רבות נוכחתי שגם מצבן אינו טוב משלי. הנני מוצאת בהצעתו של בן-חיים מעין תתרו, כמובן אם יימצאו מספר צעירות וצעירים ליצור חברה עירונית אשר לא תתכסס רק על בילויים כבתיקה ופולנוע. א. ר. חיפה

...על העולם הזה לקחת את היומה כבירו. אלפים מחכים לזה.

ישראל הרמן, תל-אביב לדעתי אשם בכל ענייני המצב הניכחי שקר נוער המאויג בתנועות מפלגתיות יכול ליצור

בחו עיני

אהבתו של יקה

יקה ובחורתו נכנסים לבית-קפה. היקה מזמין שתי מנות גלידה. תוך כדי כך פותחים השניים ב" רוב של אוהבים, ה" בחורה בולעת מנת רעל ונופלת מכסאה מתה.

היקה קם, בודק את דופקה וצועק לעבר המלצר: "א... דוני, מספיק גלידה אחת!"

הקורא צבי רובינגר, תל-אביב, זוכה בפרס של 1. ליי (בליל גלידה, ובליל רעל).

חברה מושלמת (פחות או יותר). אולם הכרות אלה מתפרקות ואז נוצרת הבטייה הקשה, מאחר שאין לאותם צעירים איפה להפגש. אני בטוח שאילו נוסרו כמה מועדונים טובים היתה נפתרת הבטייה.

שמואל כץ, רמת-גן עק מרטיים ואנשים

יתכן כי אם הפרס "סיפור לאויזיה" היה ניתן בתור פרס קצר הייתי נהנית ממנו — אך לראות משך שעה ומחצה ביצה, עצים, תנינים, מתסמים וסריות אשר חוזרים כל שתי מערכות זה קשה מדי אפילו למתכוונו סבלני כמנוני. מה אפשר ללמוד מפרס כזה? אולי אהם הסבירו לי זאת בטובכם, כי לפי עניתי דעתי המתקדמם הוא לכך קר מרטיים ולא את הקהל הרואה אותם.

צפורה צימרמן, תל-אביב את שניהם יחד. מותר לקהל להתייחס בש" לילה לטרס חינוכי, ואין ספק שבית הקול" נוע אשם בזאת שלא דאג לפרסום אופי הס" רט מראש. מוטב לקהל לכתוב מכתבים למי ערכת, במקום לשבור כסאות.

בכירות על הפרס "סוד מדינה" (העולם הזה 751) קראתי את תיאור השפה המיוחדת שבנראה שבבילי. שם כתוב שפנו אל ג'ורג' שילד על מנת שתייצר את השפה ה-91. הואילו נא להסביר לי מניין לכך המספר הזה. שפות חיות יש בעיר לפי בין 4000 ו-5000 — שפות מלאכותיות קרוב ל-500.

גד פרגלך, ירושלים מפי ג'ורג' שילד עצמה, שהתכוונה למס' פר הלשונות העיקריות. מספרן המדוייק של לשונות העולם אינו ידוע. מומחה אחד מנה 3424 שפות מהן 222 בהודו בלבד. הכוונה היא כמובן לשונות יסוד ודיאלקטים שונים שהסתעפו מהן במרוצת השנים.

המין המדובר קראתי בהתלהבות את התאור של התנועות כי מרחב הלווחות לאמפיפיציה של הנשים (העולם הזה 758), ואני מציע במיחה המדוייק בישראל לימדר מהן לקח ויחתה במלחמה לאמפיפיציה של הנשים.

א. מ., גבר מדוכא, תל-אביב קום התעורה עם חלכה...

ואי יצאו מנגד אורי אבנרי מנלה בערות מפליאה כהעולם הזה 757 לנבי עתונאי ברמתו. עליו לדעת שאת המונח "נגד הכסף" הוציא אל השוק חיים וייצמן ואילו מנת אלתרמן המשוור נתן לו את האינטרפרטציה של העיר והעיר העתיקה מרם ומזוהמים בבזיץ. פירוש אחר במקצת מתוך המתקבל במאמר.

אוסטף פסטושקי, תל-אביב וייצמן אמר: "אין מדינה ניתנת על מגש של כסף." נתן אלתרמן הוא שנתן למונח את הפירוש שנתפרסם, עליו כתב העורך.

רותי, רותי! מה דעת דוש לזה שעכשיו, אחר הפסקה קלה עם רותי לרנלי האסון שקרה לה, ימצא לה איזה בחור ממשפחה טובה, שנוכחותו תמריץ את רותי להחליט ותכניס אותם לחופה אחרי תקופת חיכוכות קצרה? ייתכן אמנם שבתורים רבים מאלה רות קצרה יתכן אמנם שבתורים רבים מאלה שנתן תקופת כסתר יקבלו מחלת לב וייאלצו לתפש כעצמם איריאל חוש, אבל תארר לעצמכם איזה אופקים חדשים יפתחו לפני הרפתקאותיהם המסור תפת של רותי ונניתי — מוטי.

מאיר שליט, תל-אביב תודתו הכנה של דוש לקורא שליט, אך לצערך לא יוכל לפנות על רותי דרך משלו (או משל הקורא). היא יצאה לדרך הרפתקות אחרת.

קולקטיביות פרצופית בחיורו העצמאות (העולם הזה 757) הופיעה תפונתו של מרדכי בנטוב, מי שהיה שר העבודה והבנוי בממשלה הנומית אך ברשימת השמות מר פיע שמו של עקב ריפטיין. עניין זה העולם הזה הוא עקבי מאד. זו הפעם השלישית בשנה האחרונה מופיעה תמונתו של בנטוב עם הכתובת עקב ריפטיין.

ראובן זיו, משמר-העמק הקולקטיביות הרעיונית פיתתה, כנראה, את המערכת להנהיג גם קולקטיביות פרצופית.

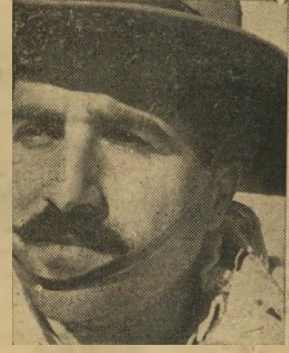
ה ש ע ר

כאשר נודע לאנני רובינגר על המסע לנגב תבעה בכל תוקף כי תצורף לחולית הכיסוי, יחד עם בעלה דוד. "עוד לא הייתי אף פעם באילת", היא נימקה והוסיפה: "אני גם רוצה להצטרף מפני שהיו גמלים — ואני נורא אוהבת לצלם גמלים!" המערכת הסכימה ולאנני ניתנה אפשרות לצלם את הגמלים כאחת נפש. משך תשעה ימים היא אכלה בקרבת גמלים, ישנה בקרבת גמלים, הלכה בקרבת גמלים וחקטעי דרך קשים אף הובילה גמל בחבל. עד אשר, בסוף המסע, גמלה לחלוטין מאהבתה לבעלי דבשתים. "תשעה ימים כאלה", היא הודתה, "מספיקים לי לכל רוצה לראות עוד גמל בחי" — אפילו לא בתור כבאב!"

איני יודע

כל הדיונים נפסקו ובמקומם בא סיפור ארוך, גדוש מאורעות ומתיחות. כאשר הפסיק שלום את סיפורו היתה בראש כל הנוכחים אותה מחשבה: זהו הסיפור החוק ביותר שהיה לנו אי פעם — יינתן לו המקום הגדול ביותר שניתן לסיפור עד כה.

בימים האחרונים אין חברי המערכת, ובי' חוד דוש, יכולים לצאת לרחוב מבלי שית' נפלו עליהם בשאלה — מה קרה לרותי? מתי תחזור לעמודי העולם הזה? לחובבי רותי אלה יודעה נוספת:

שרם כהן

אנני רובינגר

דוד רובינגר

השבוע נתקבלה עוד שיחה שלפניו מרחוק. הפעם באה מהר קטיור, שהו מצפה הנוכחים ה" נודע באוקראינה. המדי" בר לא היה אלא המדי" פיסור בלוף בלופוף בלופונקו מציא הפלא" טות האוקראיניות המ" צופפות. "צעדתם צעד מחפיר בשרות האימי" פריליום המערבי מהר" חר המלחמה. ידיעתו של הפרופסור-כימיקל ג'ורג' מקבלף האמ" ריקף אינה אלא סיי" לוף עובדות היסטוריות — גנבה מדעית חסרת" בוש. אני הוא הראשון שקלטתי את הודעתו מאז של טוברישקה רותי, מאז הגיעה לכוכב חדש בלתי ידוע עד כה למדע הא" נושי. ייתכן שאמנם נמ" סרה לכם הודעתי במאיר" חר — אך זהו אופייני לשיטות הברבריות המ" ערביות. הם עיכבו, על ידי אינטרברנציה בלתי מוצדקת, את הודעתי וה" עתיקו כל תוכנה. עכ" שיו מתפארים הם כי היו הראשונים שקלטו את התשדורת."

מבטתנו לפרופסור ה" מכובד כי לא היתה לנו שום כוונה לפגוע בכבודו או בכבוד המדע הסובייטי. טי. כידוע לכל אדם שר- מר העולם הזה על גייט" רליות מוחלטת בריב בין מערב ומזרח. דפיני יה" יו פתוחים לרווחה בפני תשדורותיו שלו לא פ" חות מאשר בפני תשדור" רות מקבלף האמריקאי. אנו גם הודינו לו כי ה" ידיעות הממשיות שמסר לנו על מקום המצאה של רותי והשלמנו עמו את אותם הסידורים שגם הוא יעביר לנו כל שבוע את התשדורות שהתקבלנה מרותי על הרפתקאותיה.

עתה שמחה המערכת להודיע כי החל מה" שבוע הבא יכנסו סידורים אלה לתקפם, ומדי שבוע יפרסם העולם הזה את הרפתקאותיה של רותי בעולם ההוא.